

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Pe polti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 87.

V Ljubljani, v četrtek 17. aprila 1890.

Letnik XVIII.

Gospodje volilci I. razreda!

V petek, dné 18. t. m., volíte soglasno gospode, katere priporoča po sklepu volilskega shoda neodvisni národní meščanski volilni odbor. Ti so:

dr. Bleiweis vitez Trsteniški,

primarij in hišni posestnik,

Vaso Petričič,

trgovec in posestnik,

Andrej Kalan,

kapelan in hišni posestnik,

Karol Pollak,

trgovec in posestnik.

Neodvisni národní meščanski volilni odbor.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. aprila.

Državna podpora za Kranjsko, Goriško in Češko.

Po 19dnevem prestopu pričela je poslaniška zbornica danes zopet svoje delovanje. Med predlogi, ki so se razdelili poslancem, je tudi načrt zakona gledé podpore za stradalce na Kranjskem, Goriškem in Češkem. Za vse dežele odmerjenih je 125.000 gld. in sicer za Kranjsko 25.000 gld., za Goriško 10.000 gld., za Češko 90.000 gld.

Naši državni poslanci so od prvega pričetka sém vladi priporočali, naj prej ko mogoče zbornici izroči dotični predlog in z ozirom na veliko škodo in slabo letino na Kranjskem dovoli zdatno podporo. Vlada je to obetala, ker pa ni dobila natančnejših poročil s Češkega, dotičnega načrta ni mogla predložiti že pred Veliko nočjo; reklo se je našim vlado nadlegujočim poslancem, naj dežela založi potrebne denarje za nakup semen in potrebnega živeža, ki naj si ga pozneje vrne iz državne podpore. Deželni odbor je to storil, ali že dozdej je izdal toliko, kolikor je po danes izročenem vladnem načrtu odme-

njenega za deželo Kranjsko, ne da bi bila pokrita najsilnejša potreba. Potrebovalo se bo vsaj še enkrat toliko, kolikor se je izdalo dozdej, če nečemo doživeti žalostne prikazni, da ostanejo njive neobsejane in da se na jesen povrne pomanjkanje in lakota še hujša, kakoršna je letos po nekaterih okrajih trla naše prebivalstvo. Enaka je na Goriškem, kjer sicer ni bilo tolike škode kakor na Kranjskem, kjer pa znesek 10.000 gld. tudi ne zadostuje za najsilnejše potrebe.

Naši poslanci so se zaradi tega préej danes obrnili do vlade in ji dali pomisliti, da bi morala dežela ustaviti razdelitev semen in živeža, ako ni pričakovati večje državne podpore, kakor danes predlaganih 25.000 gld. Reč pride sedaj v budgetni odsek in prihodnje dni pred zbornico, kjer bodo imeli poslanci priliko ponavljati svoje želje in zahteve, ako že prej ne dosežejo primerne pomnožitve nameravane državne podpore.

Budgetna razprava.

(1. dan.)

Po razdelitvi došlih peticij in predlogov, med katerimi je bil tudi samostalni predlog Roserjev, da

prevzame država poročstvo za javno prizadeto škodo vsled izgrediv, pričela se je budgetna razprava, za katero je bilo že ob desetih dopoldne vpisovanje pri gospodu predsedniku. Zoper državni proračun se je oglasilo 22 govornikov, zanj pa 21. Med prvimi vlekli je pri javnem zbiranju prvo številko mladočeški poslanec dr. Grégr, med drugimi pa je bila sreča najmilejša dr. Gregorcu, ki pride izmed govornikov prvi na vrsto. Nasprotniki se vrsté tako-le: Dr. Grégr, Carneri, ki je druga leta redno pričenal splošno razpravo, Türk, Menger, Steinwender, Derschatta, Khuenburg, Exner, Kaiser, Heilsberg, Bendel, Magg, Hübner, Milner, Habermann, Kaniack, Sroboda, Schwab, Suess Friderik, Tausche, Eichhorn, Plener. — Zagovorniki pa si sledé po tej-le vrsti: Gregorec, Hajek Friderik, Weber Franc, Tonkli, Lupul, Ebenhoch, Pleva, Zucker, Šuklje, Voldrich, Stejskal, Hormuzaki, Pscheiden, Heinrich, Salašek, Singielewicz, Klun, Jahn, Kowalski, Žaček in Rieger.

Med temi 21 zagovorniki so štirje člani Hohenwartovega kluba, deset jih je v češkem, dva sta v nemško-konservativnem, dva v rusinskem klubu, štirje so samei, izmed katerih pride pa le dr. Gre-

LISTEK.

Izpovedanja bivšega prostomisleca.

(Spisal Leo Taxil. Iz francoščine preložil Martin Žiltir.)

(Dalje.)

General Cluseret je prišel v Francijo po marec 1886, in popustivši vojaško življenje, biva v toulonski okolici. Prosim ga, naj mi ne zameri, da nisem prej porabil pojasnil o Bordonu; pa prepričan sem, ker ga poznam kot moža, ki drži pred vsem na čast, da jih bo potrdil, kdorkoli bi se hotel nanj obrniti.

Treba je bilo Garibaldiju poslednjič odpreti oči zarad osupljivega odkritja o njegovi vojni plači, ki jo je blagosrečno prepustil Franciji, in katero je Bordone vzdignil v njegovem imenu. Mednarodni ogleduh je spravil tudi plačo sinov, zeta in več laških častnikov pri Garibaldiju — posebej majorja Gattorna, kakor mi je ta ustno potrdil.

Večina teh nesramnostij je bila znana pri „Republique Française“, ko so zaupali Bordonu opravila zborničnega poročevalca. Taka je oseba, ki predstavlja v bourbonski palači uradni častnik oportunistva.

Ali želite še vedeti, kako je prišel Bordone zopet v milost pri Gambetti, Challemel-Lacouru, Rancu in Spullerju?

To je bilo v dobi poskušenege združenja, v letu 1873, da bi se zopet vpeljala monarhija v Franciji.

Ko je konservativna večina narodne skupščine pripravljala postavna pota za vrnitev kralja, snovala so lože zidarske v temi vstajo.

Bordone, ki je visoko cenjen v prostozidarstvu, je bil izvoljen za načelnega generala vojne zarotnikov od južnih republikanskih poslancev.

Lože so čudovito razpredle zaroto. Vstajna vojna je bila velika. Zraven sposobnih mož zvezanih z osrednjim oborom (v Lyonu), katerim je bilo ukazano, na prvo povelje zbrati se na določenem kraju svojega bivališča, da zopet ustvarijo nekdanje stotnije narodne garde, je prostozidarstvo razpolagalo s celo teritorijalno vojno, pripravljeno zbrati se v vsakem mestu, in tudi z velikim delom dejanske vojne razstavljene po različnih založiščih ronske doline.

Pridobili so posebej veliko častnikov od pešcev 11., 15., 16. in 17. kora vojne, kateri imajo bivališča v Lyonu, Nimes-ih, Marseille in Montpellieru; niso pa mogli pridobiti konjištva in inženirstva. Pušk tudi ni manjkalo, Neki denarničar, Gambettin prijatelj, je veliko vsoto dal za nakup orožja in streljiva, ki se je skrivaj uvažalo čez vogeško mejo; v poplačilo tega republikanskega bankarja je bila pozneje poslana vojaška moč v Tunizijo; vsakdo vé,

da ta vojaška odprava je imela pred vsem denarno namero na tuniški dolg, ki se je pozneje vsled pokroviteljstva navalil na Francijo. Kratko, zarota l. 1873. je bila velikanska, in če ni izbruhnila, je bilo zato, ker se je grót de Chambord raje odrekel prestolu, kakor da bi bil dovolil nekatere reči.

Prostozidarstvo je torej ob priliki tega kovarstva spravilo Bordona z oportunisti. Od tistega časa sprejemajo z razpetimi rokami parlamentarne dvorane levece goljufa, mednarodnega ogleduha, ovađuha, ki se je pritihoval k Garibaldiju, izdajalca, ki si je prilastil vojnino, podarjeno od starega domoljuba in njegove družine, z eno besedo, Bordona. Poslanci in senatorji republikanski so potegnili gobo čez sodniško in drugo njegovo preteklost.

Gosté ga, pestujejo ga, tako zmerni kakor radikaleci, ker prostozidarstvo vsem ukazuje. Lockroy ga objema, Spuller mu stiska roko in Clemenceau mu pravi: „moj dragi prijatelj“. Tudi jaz, ko sem bil v tej stranki, delal sem kakor drugi; trpel sem Bordona. Po vzgledu Pavla Meurice-a od Rappel-a nisem priobčil listin podanih od Clusereta. Tudi jaz sem si rekel: „To bi napravilo preveliko veselja duhovnikom.“

Kako grd je republikanski jarem! Iz politike sprejemajo v tem svetu slepcev najzadnjega hudodelca.

(Dalje sledi.)

gorec k besedi, da si je prvo mesto odstopil moravskemu poslancu župniku Weberju. Iz poljskega kluba se dozda ni oglasil nihče, kar je zbudilo med poslanci nekoliko začudenja in ugibanja. Gospodje se menda zaradi svojega zemljiško-odveznega dolga čutijo žaljene in poparjene ter hočejo počakati, kako se reč zavije.

Izmed vseh oglašanih govornikov jih pride k besedi na vsaki strani menda le šest, ker mislijo za dr. Ebenhoehom skleniti razpravo, tako da bi za njim govorila le še glavna govornika in poročevalci dr. Kathrein. Na desnici so se dogovorili, da bode Šuklje glavni govornik, na levici pa bode najbrže za ta posel izbran dr. Plener. Dr. Rieger govori le v slučaju, ako bode treba odgovarjati napadom na češko-nemško spravo, v kateri namen mu eden prvih 6 govornikov odstopi besedo. Vpisovanje za posebno razpravo bo jutri in pojutranjem.

Dr. Grégr je res češko nagodbo stavil v razgovor; poslušalcev je imel sicer jako dosti, tudi ne navadno mirno in tiho je bilo med njegovim govorom, ali burnega odobravanja, kakor prva leta, med njegovim govorom ni bilo, ker je enako napadal Staročeha in njih desniške zaveznike, kakor češke Nemce in njih tovariše na levici. Tudi na koncu njegovega govora ni bilo nobene živahne pohvale in so bili le iz mladočehskih ust slišati nekateri tihi dobro-klici.

Poslanec Weber se je v prvi vrsti pečal z versko šolo in dokazoval njeno potrebo in opravičenost dotičnih zahtev katoliških starišev. Ker hočejo zvečer nadaljevati nemško-češke razprave, pride za Weberjem k večjemu še en govornik na vrsto.

„Napredek in nazadnjaštvo“.

„Slovenski Narod“, glasilo naših konfuznih minérjev, je pisal te dni, da so ljubljanske volitve boj med napredkom in nazadnjaštvom. Kako napredni so gospodje v „Narodni Tiskarni“, sodijo naj naši čitatelji po članku, katerega je „Sl. Narod“ objavil v torek dné 15. t. m., ki se glasi:

„Povodom dopolnilnih volitev razobesila je klerikalna stranka novo tvrdko pred svojo ofcino. Imenuje se sedaj: „Neodvisni narodni meščanski volilni odbor.“ S tem dolgim imenom, katerega bi se niti kakšen španjski princ ne sramoval, pa ni premenila niti svojih slabih lastnostij, niti svoje zloglasne taktike. Ravkala se je popolnoma po pregovoru, ki pravi, da volk pač dlako premeni, nikakor pa ne pravi.

Stare laži, stara perfidnost kaže nam zopet, da imamo pod novo krinko starega nasprotnika pred seboj, nasprotnika, ki ima tako drzno čelo, da mu še tako debela laž ne spravi več rudečice v obraz, nasprotnika, ki se drži načela, da treba le nesramno lagati, in uspeh je gotov.

K tem trdim, a opravičenim besedam prisilil nas je „neodvisnega narodnega meščanskega volilnega odbora“ volilski oklic za II. razred, v katerem oklici se pravi:

„Radikalna stranka je sklenila rušiti disciplino in v svojem glasilu dné 12. t. m. proglasila za II. razred svoje kandidate. Tudi nam niso po godu vsi kandidatje, katere kandiduje meščanski volilni odbor, toda iz discipline hoteli smo klanjati se njegovemu ukrepu. Sedaj pa, ko se ruši disciplina z one strani, hočemo si tudi mi prosto izbrati svoje kandidate. Meščanje! Upamo, da nas je še mnogo v Ljubljani, katerim so pravi interesi našega stolnega mesta bolj na sreci, nego puhla fraza in kričanje.“

Prečitavši ta oklic, padel nam je nehotoma na um farizej v templji. Kakor le-ta v božjem hramu, tako klerikalna stranka v svojem glasilu trobi: Hvala ti, Gospod, da nismo taki, kakor oni. Zvrnila bi rada vso krivdo današnjemu razporu in ljutemu volilnemu boju na nas, umila bi rada svoje roke v nedolžnosti, dasiravno vsa Ljubljana vé, da je klerikalna stranka prva zanelila razpor, prva začela rušiti disciplino.

Kakor 1883. l., ko je pri deželnozborskih volitvah v Kamniškem in Brdskem okraji proti Kersniku skušala perfidno utihotapiti pokojnega Križnarja, kakor pozneje mnogokrat, tako je tudi letos klerikalna stranka prva začela rušiti disciplino. Kandidatov, ki jih je proglasil za III. razred meščanski volilni odbor, kateremu smo se doslej kot avtoriteti vedno brez ugovora klanjali, ni hotela vsprejeti in izbrala je dva protikandidata.

A to še ni bilo vse. Še predno so se proglasili kandidatje za II. razred, agitovala je že klerikalna stranka proti njim. Udeležba klerikalcev pri shodih bila je le navidezna, da so tem ložja na tihem rili in pripravljali tla svojim namenom.

Ko smo to doznali, sklicali smo svoje ljudi. In bili so še takrat mej nami gospodje toli blazega srca, da so imeli še vedno mnogo pomislekov, bi li tudi mi smeli rušiti disciplino. Ko se jim je pa pojasnilo, kake spletke se snujejo in kako perfidno in zavratno se agituje, sklenilo se je pa res, da se v bodoče ne čutimo več vezane. Mislili smo si tedaj: „Kakor ti meni, tako jaz tebi.“

Po navedenem je razvidno, da je klerikalna stranka prva rušila disciplino in da je vse, kar ona drugače trdi, neosnovana laž. Jednaka laž je tudi, ako klerikalci tiskajo na potrpežljivi papir, „da hoče ožja stranka „Slov. Naroda“ dobiti v roke monopol pri mestni upravi ter svojevoljno gospodariti z mestnim premoženjem in v gotovem delu tudi z imovino mestnega prebivalstva.“

Kdor mirno prečita te stavke, zagleda takoj vso infamijo, ki tiči v teh sicer bedastih stavkih. Govori se tu o monopolu v mestni upravi. V čem se javlja ta monopol? Kdo, kdaj in kje je le s pretom mignil v tak namen? In, ali je sploh kaj takega mogoče? Ne, ne, vse je le infamna laž, izmišljena od klerikalne stranke kot volitveni manevar po receptu: „Hilf, was helfen kann!“

In taka stranka, ki tako brezstidno sumniči in obrekuje, ne da bi navajala dotična fakta, stranka, katera je napisala navedene stavke, ki bi jih sami klerikalni mestni odborniki odločno in slovesno zanikali morali, ako so poštenjaki, govori potem še o puhlih frazah in kričanju. Gospodje pometajte pred svojim pragom! Puhla fraza je Vas rodila in spravila na površje, kričanje, laž, sumničenje in obrekovanje pa je Vaše vsakdanje orožje. S tacimi sredstvi možno je dobiti hipnih uspehov, trajnih pa ne, kajti laž ima kratke noge, in tudi licemerstvo se kmalu spozna.

Naš klerikalni kolega trdi v včerajšnjem listu, da ne pozna ne v mestu, ne na deželi klerikalne stranke. To je deloma resnica, ker je „Slovenec“ že večkrat pokazal, da sam sebe ne pozna in bi svojo stranko rad vedno drugače slikal, nego je v goli resnici. A baš njegova, to je „Slovenčeva“ stranka, je prava pravcata klerikalna stranka, z vsemi bistvenimi lastnostmi in pritklinami, ki jih združujemo s tem pojmom. Naš klerikalni kolega bode torej že moral dopuščati, da njegove pristaše tudi v bodoče nazivljemo klerikalno, ali če mu je ljubše jezuitsko stranko.

Naslov „konservativno-narodna stranka“ pa si ti gospodje brez vsake pravice lasté. Konservativen je ves narod slovenski, taka machiavelistična stranka, kakor je klerikalna, pa na vekov veke ne!

Tako neolikano insurovo torej pišejo gospodje, ki so omiko, napredek in luč vzeli v zakup. Čuli smo včeraj in danes več gospodov, ki niso „klerikalci“, da se jim studi taka pisava v listu, ki hoče zastopati slovensko razumništvo. *Mutatis mutandis* naj čitatelji naši blagovolé v ponatisnem „Narodovem“ članku postaviti „stranka slovenskih minérjev“ namesto „klerikalna stranka“ ter dobodo pristno podobno ožje stranke „Narodove“.

Zagrebski „Obzor“, ki gotovo ni „klerikalen“ list, piše z ozirom na omenjeni članek, da to, kar „Slovenski Narod“ predbaciva „klerikalni“ stranki, pameten človek ne more verovati.

Zato Vam, gospôda, čestitamo na Vašem „napredku in luči“. Sami bode te s časom v Ljubljani in pred vnanjim slovenskim svetom svojo politiko pritirali „ad absurdum“.

Hus v svojem in sedanjem času.

XXXI.

Mirovne pogodbe vestfalskega miru so bile slabe in v načelu popolno napačne. Svetna državna oblast je dobila priznano moč urejevati tudi cerkvene zadeve, celó v vestni delokrog so segali. Cerkev je oporekala tem določbam, a države so jih pripoznale. Kaj je navstalo iz tega? „Das ist der Fluch der bösen That, dass sie fortschreitend Böses muss ge-

bären.“ Tako je bilo tudi z določbami tega miru, postale so zalega veliko huđeja v Evropi.

Najprej se je razvil ta napačni zistem cesaropapizma na Francoskem. Znaše se „galikanske prostosti“ 83 na številu že l. 1594. od Petra Pathou-a sestavljene, iz katerih je razvidno, da ima na Francoskem več oblasti kralj, kakor papež. Ta teorija je prešla polagoma v dejansko porabo, in ni se vedelo, kdo ima v cerkvi več govoriti, ali škofje ali kraljevi sorodniki. Francoska je bila na potu do protestantizma v disciplini. Škofje so se ustavljali, Janzenisti so šantali, kralj je bil vladodržljen, ministri so ga podpirali. Parlament se je vmešaval v bogoslovne zadeve in bogoslovsko fakulteto so popolno podjarmili, papeža so navlašč zaničevali in ponižavali. Kralj si je prisvojil dohodke cerkvenega premoženja (jus regium). Vsilil je cerkvam slabe škofo in ti so delali kralju po volji zoper cerkvene postavbe. Edinost in zveza v cerkvi je trpela močno. To, kar je bilo v hijerarhiji francoski koncem 17. veka, ni bila prava Kristusova cerkev, ker je bila čudno v slabo posvetno vladostlačena. Taka oblast je bila brez vpliva in brez oblasti, v zaničevanje zgoraj in spodaj, in v nadlogo sama sebi. Zato se ni mogla ustavljati prekuciji, ker je bila izgubila korenine, to je zaupanje in spoštovanje med ljudstvom.

Polagoma se je cesaropapizem razvijal tudi na Nemškem. Pri luteranskih vladarjih se to ume po sebi, a tudi katoliški knezi so ga vpeljavali, zapeljani po Luteranih in Francozih. Zato je bilo treba cerkev ob notranjo moč pripraviti, kar so dosegli po janzenizmu in febronijanizmu. Edinost in zveza med škofi in papežem je bila razrahljana in prerezana, in vladna moč je segala svojevoljno v cerkvene zadeve.

Janzenizem se je rodil l. 1640. na Francoskem, prišel na Nemško in Avstrijsko. Tukaj je leta 1763. Febronius izdal svojo knjigo na svetlo, kjer razvija in utemeljuje „cesaropapizem“. Vstalo je več dobrih bogoslovcev zoper to knjigo, vendar je našla milost v očeh politikov in vladarjev. Tudi Rim je zavrgel to delo in J. Febronius je preklical svoje zmote, ali vpliv tega spisa je ostal in dozorel posebno pod cesarjem Jožefom II. (1780—1790) tako, da je dobil po cesarju lastno ime Jozefinizma. Jozefinizem je cesaropapizem, in smelo trdimo, da v resnici Rusi in protestantje niso bili bolj razkolni, kot Jožef II. in ministri njegovi. Vse od prvega do zadnjega je skušal preurediti brez dovoljenja in oblasti in brez potrebnega spoznanja.

To je gotovo, da je treba pri imenitnih, težavnih opravilih še za učene ljudi, ki so strokovnjaki, preudarka in premisleka, kaj je moral torej cesar napraviti, če se pomisli, da je delal brez potrebne vednosti, znanja itd.

Nobeden ni bil zadovoljen z novotarijami in v pravnem oziru so mnogo škodovali. Slabi sadovi so se že kazali, cesar je začel odjenjavati, da je vsaj za silo si ohranil skupaj Avstrijo.

V ta čas (1786) pade tudi zloglasni „Ems-ki kongres“, kjer so 4 nadškofje se hoteli odtrgati od papeža, povzdigniti čez svoje brate, ter zameniti tujaro s krono. Obrnili so se na cesarja, naj potrdi njihove dogovore o cerkvenih zadevah v nasprotju s cerkvenim pravom. Cesar je to storil in stvar je bila že tik na robu, da bi bili Avstrija in Nemčija se odcepili od rimske cerkve in se ustanovili kakor „narodna cerkev“.

Vendar Bog je to zabranil, a kaznjevani so bili vsi, cesar in škofje, ker so stegnili svojo roko v tuje pravice. Francoska prekucija je pobrala vsem štirim nadškofom časno posestvo, cesar Jožef II. je umrl in nasledniki njegovi so morali prenašati, kar je zakrivil Jožef II. Ker so trajale vojske čez 20 let, je med tem bolj mirovalo vsako politično gibanje. Po zmagah čez Napoleona pa so države zopet začele za notranje potrebe bolj skrbeti in na preosnove misliti.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. aprila.

Notranje dežele.

Državni zbor. Včeraj je bila prva seja državnega zbora po velikonočnih počitnicah; pričela se je s proračunsko debato, ki utegne biti po sedanjih pripravah jako burna. Za proračun se je v splošni debati oglasilo 21 govornikov, proti 22. Govorniki za nadrobno obravnavo se oglašajo danes in jutri. Minolo leto se je oglasilo 79 govornikov,

37 za proračun, 42 proti. Za nadrobno debato je bilo minolo leto oglašanih 1547 govornikov. Letos jih bo manj, ker vodje združene leveice priporočajo previdnost in zmernost. — Budgetni odsek navetuje za tekoče leto 545.771.700 gld. izdatkov in 548.104.704 gld. dohodkov, torej znaša po tem proračunu prebitok 2.333.004 gld.

Ogerski državni zbor se je v torek zopet sešel. Zasedanje bo trajalo do druge polovice maja. — V krogih ogerske neodvisne stranke agitujejo, da bi se telesni ostanki Rakoczyja II. iz Carjigrada prenesli slovesno na Ogorsko ter pokopali v cerkvi v Koložu.

Galicija. Zastop lvovske občine, oziroma podporni odbor lvoški, je nabral 36.000 gld. za trpeče galicijske državljane. Ta znesek se bo razdelil med 239 župnij, katere so imele slabo letino.

Kupčija živine s Francijo. Kakor se poroča iz Pariza, odprla bo francoska vlada uvažanje živine iz Avstrije, Švice in Nemčije. V Francijo namenjena živina se bo postavno preiskala in istotako sveže meso, na kar se do sedaj ni posebno gledalo.

Vnanje države.

Nemčija. Iz Berolina se poroča dne 15. t. m.: Novi kancelar Caprivi je danes prvič prišel v prusko zbornico, da bo imel svoj prvi govor kot pruski ministerski predsednik. Mnogi navzoči državni poslanci so ga srčno pozdravljali, posebno pa Rickert. Predno so stopili na dnevni red, govoril je novi kancelar. Kakor je rekel, noče govoriti o programu, kajti dosedaj se ni bavil s politiko in zato ne more danes pregledati obsega svojega delovanja; danes želi govoriti pred poslanci, da se jim osebno bolj približa. (Odobrovanje.) Z ozirom na veliko veljavo kneza Bismarcka rekel je ministerski predsednik Caprivi, da je zagotovljena bodočnost Prusije tudi v prihodnje. Državno poslopje je dovolj trdno sestavljeno in utemeljeno, da bo kljubovalo lahko vsake nevihti. Oseba mladega, vzvišenega vladarja se je pokazala v svoji velikosti in znamenitosti Nemčiji, kakor tudi drugim državam. Nerazrušno je njegovo upanje, trdil je govornik, na prusko bodočnost, katera je še daleč v prihodnje zgodovinsko potrebna, kakor na njegovi ramenih naslonjena Nemčija. Dežela in država se bližata nadopolni prihodnosti. Cesar je baje rekel, da ostane vse pri starem, torej ni pričakovati, da napoči nova doba; pač pa se bo pokazala bolj kolegijalna uravnava v ministerstvu. Konečno je omenil ministerski predsednik, da bo skušal na vse moči, dobro tam dobiti, kjer se nahaja in sodeloval z vsemi, kateri imajo srce za Prusijo in so v moči, Prusijo v vladarskem, državo v narodnem zmislu preosnavljati. (Živahna pohvala.) — Poslanec Rickert je z veseljem pozdravil govor ministerskega predsednika, zahteval preuredbo davkov, red v kmetijskih občinah, odstranitev dosedanjih neprilicnosti in trdil, da bo stranka prostomisljakov varovala ustavno državo. — Za njim so govorili še Windthorst, Zedlitz, Rauchhaupt in Richter. Ti so poudarjali svoje zaupanje nasproti vladinim izjavam in so zaznamovali svoje strankarske programe. Windthorst je rekel, da je imel Caprivi nagrobni govor kartelni stranki. Škode družtev tičijo pred vsem v upravi bogočastnega oddelka. Dokler bo ta oddelak, brezvspešen je ves trud, da bi se odpravila socijalna nevarnost. — Kakor se poroča „Standardu“ iz Berolina, so baje tri glavne točke nemške vnanje politike naslednje: 1. da se ohrani trodržavna zveza, 2. prijateljsko sporazumenje z Anglijo in 3. dobre razmere z drugimi državami. Glavni smoter nemške notranje politike tiči v rešitvi socijalnega vprašanja, za kar je mir vsakako bistven pogoj. „Rešitev“ je pač lepo osnovana, a lažje je govoriti, kakor storiti.

Francija. Do sedaj so se le pristaši Blanqueja in Marxa odločili, da praznujejo prvi majnik. Prvim je voditelj Vaillant, drugim pa Quesde, ki imata 9000 ljudi za seboj. Mnogi pa niso za to, da bi se praznoval prvi dan majnika. Sploh so delajoči delavci proti praznovanju prvega maja, ker se bojé, da bi s tem delo izgubili. Ljudij brez vsakega dela je toliko, da bi tovarnarji lahko dobili namesto praznujočih delavcev druge. Prvi majnik utegne torej biti brezdelnim delavcem v veliko korist, a delajočim pa v nesrečo. — V Parizu se vrše velika pripravljavanja za volitve v občinski svet. Kakor se zmiram bolj kaže, bodo boulangisti težko zmagali pri omenjenih volitvah, ker imajo za kandidate komunarne in blanquisté. Proti tem ljudem so skoro vse stranke, torej ne bodo imeli boulangisti pri volitvah dobrega uspeha. Vse se tako kaže, da utegnejo konservativci zmagati.

Rusija. Kakor se poroča iz Peterburga, utegne knez Dolgorukov, generalni guverner moskavski, odložiti svojo službo, na čegar mesto pride bržkone veliki knez Sergij Aleksandrovič. O tem se govori tudi v uradniških krogih ruskega glavnega mesta ter se zagotavlja, da se utegne ta izprememba kmalu zgoditi.

Turčija. Kakor objavlja „Pol. Corr.“, zagotovil je nemški poslanik pl. Radowitz v Carjigradu v pogovoru z velikim vezirjem Kiamilom pašo in ministrom vnanjih zadev Saidom pašo, na povelje nemškega cesarja Viljema, da ostane nemška politika pri tem, kakor do zdaj in opomnil, da ne pomenja izprememba v nemškem ministerstvu nikake pre-

naredbe dosedanje sisteme. Poslanik je omenil nadalje, da je tudi novi nemški kancelar general pl. Caprivi istega mnenja, kakor cesar sam.

Izvirni dopisi.

Iz Ribnice, 15. aprila. Preteklo nedeljo, dne 13. t. m., imela je naša posojilnica svoj II. občni zbor. Promet bil je v preteklem letu jako živahen, kar kaže čisti dobiček okoli 1800 gld., katerega je posojilnica imela v drugem letu svojega obstanka. Od čistega dobička se je na rezervni fond prevzelo 800 gld., kateri se je s tem povišal do prvega tisočaka. 50 gld. darovala pa je posojilnica za kanalizacijo, katera je našemu sicer lepemu trgu neobhodno potrebna, kajti ob vsakem deževju imamo pravo „blatno vas“. — Naj bi se vendar dotični faktorji podvzimali za to potrebno napravo!

Včeraj imeli smo precej dobro obiskani semenj. Živine se je veliko nagnalo, a kupčija ni bila posebno živahna, ker je poprej nenavadno visoka živinska cena padla. Prodajalci so svoje blago rajši neprodano domov odgnali, nego da bi ga bili v zgubo dali. Sicer se je pa sploh poznalo, da sedaj na spomlad denarja manjka. Treba bo tedaj zopet s „suho robo“ po svetu, kjer se še dobi potrebni drobiž.

Iz Prage, dne 14. aprila. (Za češko opuščeno in osiročeno mladež. — Naše obrtništvo in 1. maj.) Veliki teden, posvečen spominu Odrešenikovega trpljenja, spominu smrti božjega prijatelja otrok, obračala se je češka javna pozornost plemenitemu namenu neznanega človekoljuba najbolj zanemarjeni stroki človeškega milosrdstva, zapuščenim in osiromačenim nebrojnim malim ubožkom, kojim je od rojstva podeljena najbridkejša usoda. Istina je, da se po tem, kako posamezni narodi in cele državne družbe skrbé za opuščene sirotke, cenja i stopinja njih plemenitosti in pravne vznešenosti. Žal, da moram tu poudarjati, kako se je v tem oziru pri nas premalo skrbelo, kar se ne vjema z naukom Onega, koji je pred osemnajststo leti dvignil dete v naročaj, je poljubljal in je nazivljaj angelja, koje se je smatralo doslej za breme; pozabilo se je, da je Odrešenik rekel: „Pustite otročiče k meni priti!“ — ter ne umelo, da je naroda dolžnost, skrbeti za zapuščeno nebrojno deco.

S pomilovanjem moram priznati, da so Čehi gledé skrbljivosti za opuščeno mladež daleč zaostali za drugimi narodi. Drugje je zasebna in državna pomoč že davno organizovana k vzajemni in blagodejni delavnosti, koji je smoter, da se od usode nesrečnemu sirotku, pričeni pri zibelji, ne zapira ona pot, po koji more dospeti in postati vrli sin in vzorna hči svojega naroda.

Pri nas se vsako leto nad tri tisoč otrok iz najdenišnic izroča v tako oskrbo, da že v prvem letu 60 do 90 odstotkov teh ubožčkov pogine; in kar jih ostane pri življenji, to je pozneje materijal za ječe in kaznilnice. Radi tega zavod za opuščeno mladež in sirotke, kojega je veliki teden založil poznati rodoljub in človekoljub (industrijalec gosp. A. Oliva), daruje pol milijona goldinarjev, oduševlje davne želje naših prijateljev humanitete. Do nedavno je bilo nekoliko sirotišnic vse, kar se je na Češkem storilo za mladež brez dobrotljivosti rodbinskega življenja, in stoprav v zadnji dobi se je založilo nekoliko ustavov za zanemarjene in opuščene otroke. Marsikaka dežela v našem sosedstvu je že davno srečnejša v tem oziru. Na filantropskem shodu plzenjskem je bilo konstatovano, da ima na primer jeden sam izmed 22 kantonov v Švici več sirotišnic, nego Češka; in dosti poučno je tudi primerjanje s Prusko, koja je imela 1884. leta 396 sirotišnic z 18.827 sirotami.

Povestnica sličnih plemenitih činov, kakoršnega zabeležuje baš s ponosom vsak ljudomil pri nas, je najbogateja na Angleškem in v Ameriki. Tičoč se oskrbljevanja otrok sirotinskih odlikuje se na Angleškem osobito bristolski pastor Edv. Müller, poroj. leta 1805, koji je pričel nabirati za sirotišnice leta 1830 in je imel leta 1870 že pet ustanov z 2050 otroci; od leta 1830 pa do leta 1874 je prejel v ta namen 617.000 liber šterlingov. Citamo li londonske kažipote po blagotvornih zavodih, — to so posebne publikacije v mnogih izdajah (na primer „The Charities of London“, „The royal guide to the London Charities“), — nahajamo tu v celih abecednih vrstah imena sirotišnic, zavetišč za opuščeno mladino, ustavov za popljšanje zanikrih otrok itd.

Poslednji veliki blagotvorniteljni čin, ki je po našem cesarstvu vzbujal veliko, da, splošno pozornost, je novo, prelepo Siebererjevo sirotišče v Inomostu na Tirolskem. Ondotni meščan, g. Sieberer, koji je iz ubozega sirotka postal imovit, premožen mož, je za jeden milijon goldinarjev zgradil impozantno poslopje, v kojem je založil vzorno vrejeno sirotišče. Ko so češki listi objavili dolge opise o založenji tega ustava, se v Pragi še nikomur sanjalo ni, da v češki stolici živi človekoljubni in rodoljubni mož, ki bo de nečega dne presenečil svet s sličnim blagotvorniteljnim činom. Da bi se skoro vresničila želja velikomiselnega dobrotnika, naroda in mesta našega!

Na včerašnjem shodu odposlancev pražkih obrtniškikh družtev bila je poslednja točka: zahteva delavcev gledé osemurne delavne dōbe in „praznovanje“ 1. maja. Jako temeljito in z dokazivnimi uveti poudarjal je deželni poslanec g. Jan Toužimský, da je nemožno za sedaj spolniti zahteve gledé osemurne delavne dōbe, in vrhu tega bilo bi to škodljivo za delavca. Konečno so delegati napominanih družtev vsprejeli nastopno resolucijo: „Mi zbrani zastopniki pražkih obrtniškikh družtev proglašamo, da je zahteva delavstva, tičoč se osemurne delavne dōbe pri rokodelskih obrtih, v sedanji dōbi nedosežna. Proslavljati pa to misel z ustavljenjem dela v 1. dan maja t. l. smatramo za svojevolljno porušenje delavne pogodbe, ter priporočamo torej samostalnim obrtnikom, naj še pred 1. majnikom opozorijo svoje pomočnike, da bodo svojevolljno ustavljenje dela v dan 1. maja od strani delavcev smatrali kot povod k neizogibnemu razdruženju delavne razmere.“ Tako naši zavedni obrtniki!

Citajoč liste o dunajskih delavskih izgredih, spomnim se prekrasnega obraza „Kristus“ od madjarskega umetelnika Munkaczyja. Neki kritik izrazil se je o obrazu, da se je Munkaczy tu postavil povsem na realistiško stališče. Tajiti se ne dá, da se skoro na vseh obrazih, predložujočih Gospodovo obsodbo, židovska druhal in svojat, ki kriči: „Križaj ga!“, predstavlja, in je naslikana po neki šabloni, koja ne ugaja istinitosti; stoprav Munkaczy je živo vpodobil to druhal z ulice. In v istini, priprost gledalec, jedva uzre te spremljevalce Gospodove na Munkaczyja obrazu, nehoté vsklikne: „To so postopači, barabe z ulice!“ Karakteristična je postava lopova, stoječega za Kristom. Tak lopov je sposoben k vsakemu činu: koga obrati, okraši, ubiti, — vse jedno, — prižgal si bo de viržinko, pljune skozi zobe in — loti se dela. In takih postav, takih „bojevnikov za svobodo“ nas Bog obvaruj, zlasti v 1. dan maja!

Dnevne novice.

(Podpora za Kranjsko.) Kakor se nam poroča z Dunaja, predložila je včeraj vlada državnemu zboru načrt zakona o podpori za stradajoče prebivalstvo na Kranjskem, Goriškem in Češkem. Za te tri dežele je odločenih 125.000 gld., in sicer za Kranjsko 25.000, za Goriško 10.000 in za Češko 90.000 gld. Z ozirom na podpore, katere je vlada dovolila že prej drugim deželam, je podpora za Kranjsko gotovo prenizka, ker deželni odbor kranjski je že doslej toliko izdal, da bo de državni donesek komaj pokrila ta izdatek, in vendar beda še vedno pritiska ter raste število prošenj za podporo. Obširneje o tem je v današnjem poročilu iz državnega zbora.

(Beda na Kranjskem.) Kakor poročajo zadnje „Novice“, dohaja deželnemu odboru vedno več prošenj za podporo. Deželni odbor pa je že pred tedni prekoračil kredit, katerega mu je v ta namen dovolil deželni zbor. Potreba je torej nujna in velika, ker je zadnji čas za semena. Povprek potrebuje občina 100 kvintalov krompirja za seme, v sedanjih razmerah pa more deželni odbor poslati k večjemu po 20 kvintalov. Poleg tega pa bi ljudje potrebovali fižola, ječmena, ovsu in ajde. Gg. župniki in župani imajo pri razdelitvi mnogo neprijetnosti, ker ne morejo ustreči ljudem, kakor bi radi. Ti gospodje naj se v prvi vrsti ozirajo na manjše posestnike, ker večji si pomagajo v skrajni sili še s kreditom.

(„Edinost“.) slovensko politično društvo za Primorsko, je v svojem zadnjem občnem zboru izvolilo v odbor gospode, ki so: Ivan Nabergoj, predsednik; M. Mandič, I. podpredsednik; V. Živic, II. podpredsednik; M. Cotič, tajnik; A. Skabar, blagajnik; J. Kljun, J. Mankoč, J. Turk, A. Truden, J. Vatovec, odborniki; M. Hrovatin, Ivan Martelanc, Dragotin Mar-

telanc. Št. Nadlišek, A. Sancina (Drejač),
Franjo Žitko, namestniki.

(Imenovanje.) Pravni praktikant pri dežel-
nem sodišču v Celovci, g. dr. Gustav Delpin, je ime-
novan avskultantom za Kranjsko.

(Finančni minister) je imenoval davkarja Fr.
Vidica glavnim davkarjem v območju finančnega
ravnateljstva v Gradci in davkarja Alberta Clari-
cija glavnim davkarjem v območju primorskega
finančnega ravnateljstva.

(Slovensko društvo) za Spodnji Stajar bo-
de prihodnjo nedeljo v Rašah v prostorih g. Fr. No-
vaka imelo shod, na katerem bo g. dr. Račay
poročal o štajarskem deželnem zboru.

(Nabiranje krajepisnih imen.) V zadnjem času
so blagovolili poslati ugodne rešitve gg.: c. kr. vodja
zemljišnih knjig Alojzij Depler: za vse ob-
čine mokronoškega sodnijskega okraja;
župnik Fr. Dolinar: za Horjul; prof. A. Tav-
čar v Ljubljani: za Št. Jernej, Ostrog, Vrh-
polje, Gradišče, Orehovico in Polhovico;
odvetnik dr. Hrašovec v Celji po č. p. n. žup-
nikih in učiteljih slovenje-graškega okraja,
oziroma šmartinske dekanije, za vse fare omenje-
nega okraja, izvzemši starotrško; župnik Lavtižar:
za Kokro; župnik Brulec: za Veliko dolino;
župnik Sajovic: za Slavino, Matenjo vas,
Rakitnik, Selce in Nemško vas; nadučitelj
V. Jarc i. dr.: za Št. Jurij ob južni železnici.
Prav lepo hvalo vsem!

(Prvi maj.) Ministerski svet se je že večkrat
posvetoval o potrebnih korakih z ozirom na name-
ravane demonstracije dne 1. maja. Vlada bo-
de nekda zbrala vojake na Dunaji, vendar pa ne ovi-
rala delavskega gibanja, ako se bo-
de vršilo v po-
stavnih mejah.

(Slovenskemu pevskemu društvu) je slavno rav-
nateljstvo ptujske posojilnice podarilo 20
goldinarjev; velečast. g. Ant. Fröhlich, nadžup-
nik pri sv. Križu na Slatini pa 5 gld. Obema cenje-
nima dariteljema izreka društvo svojo iskreno za-
hvalo.

(V Rim) so se odpeljali v torek knezoškofje
dr. J. Zwerger, dr. M. Napotnik in dr. Dop-
pelbauer; vrnejo se prve dni maja.

(Zrelostne skušnje.) Naučni minister je odredil:
1. Na vseh srednjih šolah morajo se v vsaki deželi
pismene zrelostne skušnje pričeti isti dan. 2. Osmo-
šolci, oziroma sedmošolci, ki se na srednjih šolah
pripravljajo za ustne izpite, imajo šest dni prostih
pred skušnjo.

(Vincencijeva družba) praznuje drugo nedeljo
po Veliki noči dne 20. t. m. družbeni praznik s
službo božjo in skupnim sv. obhajilom v Marijanišči
zjutraj ob 1/2 7. uri; popoldne pa ima ravno tam v
I. nadstropji navadni občni shod ob 1/2 7. uri. Udje
in neudje so uljudno povabljeni.

(Na korist družbe sv. Cirila in Metoda) bo-
de dne 27. t. m. v Trstu velik koncert, pri katerem
bode sodeloval tudi naš rojak, operni pevec, gosp.
Josip Nolli.

(V Zagorji) ob Savi snujejo telovadno društvo
„Sokol“. Osnovni občni zbor bo dne 20. t. m.
ob 6. uri zvečer v gostilni pri „Medvedu“.

Raznoterosti.

— Ženski zdravnik za oči. Gospa doktor
Roza Kerschbaumer je dobila dovoljenje, da sme iz-
vrševati prakso za očesne bolezni ter prevzeti vod-
stvo zavoda za očesne bolezni v Solnogradu.

— Kondor v prešovo-tokajskem po-
gorju. Kakor neverjetno se glasi ta naslov — po-
roča dopisovalec „Pester-Lloyd“, osnovan je
vendar na golo resnico. Na lovu so zagledali
tamošnji lovci vrhu Simonke (konečni vrhunec
imenovanega pogorja) orjaškega ptiča, ki je na-
pal lovske pse ter hotel jednega izmed njih
odnesti. Lovci so bili v zadregi, kajti njih puške
so bile nabasane le s šretelji. Pomišljati ni bilo
časa, jeden je ustrelil in tako srečno zadel v glavo
krilatega orjaka, da ga je omotil. Lahko so ga na
to povezali ter brez nevarnosti prinesli v Prešov.
Ko so tukaj ptiča natančneje ogledali, uvideli so,
da imajo pred seboj lepega, pravega kondorja
(sarcorampus gryphus), ki se je zaletel v karpatsko
gorovje. Ptiča je zdravnik popolnoma ozdravil in
sedaj ima kondorja neka bogata vdova. Tudi krstili
so ga že, sliši namreč na ime „Cezar“, in to po
vsej pravici, kajti bojevit in srčan je in le ženskim
rokam pusti do svoje glave.

— Jezdec v nevarnosti. Poročnik pl. Barby
je jezdil — poroča „Germania“ — blizu svoje čete,
kar se mu splaši njegov iskri konj. Sprva je menil
jezdec, da se mu konj sam od sebe ustavi, in zato

ni skočil s sedla. Konj se pa le ni hotel ustaviti,
temveč dirjal je v enomer naprej proti obrežju reke
Unstrut, na kateri je bilo nekaj tovrstnih čolnov. Še
nekaj trenutkov, in oba bi se bila zgubila v valove.
Zdaj se nekaj zablisi nad glavo zdijanega konja.
Konj se vspne kvišku, zadet s smrtonosno sabljo,
in zgrudi na tla, ko je baš jezdec skočil s sedla.
V zadnjem trenutku je mahnil zdijanemu konju
preko glave ter rešil samega sebe prerane smrti v
penetih se valovih.

— Kam privede človeka branje Zo-
lovih romanov. Iz Pariza se poroča 30. dne
marca: „Te dni je prišel zlatar Braicac k policijskemu
komisarju Cocheryju ter ga prosil, da ga dene v
zapor, ker je vedno sam seboj v nezmagljivi strasti,
katera ga tira k umoritvi otrok. Komisar je dovolil
ter ga je dal odpeljati v norišnico. Zadnji čas ni
mogel Braicac cele noči nič spati. Vstajal je iz po-
stelje ter z nožem v roki se bližal nedolžnim spečim
otročičem. V norišnici je njegovo stanje še mnogo
hujše, vedno so mu pred očmi otroci, katere hoče
umoriti. Kaj pa je vzrok, da se mu je zmešalo v
glavi? Braicac je bral zadnji Zolov „La bête hu-
maine (živalski človek)“. Zola sam priznava, da zabuja
branje te knjige v človeku morilne misli. Ali bi
ne kazalo bolj, da bi zaprli Zola? On je glava natu-
ralistiški šoli, katera uči, da se mora opisavati člo-
veške družbe slaba stran takó, kakršna je. In res
v Zolovih romanih je sama podlost, pijančevanje,
kletev, nesramnost, budodelstvo, umor i. t. d. Zola
umeje vse te temne strani človeške družbe toli živo
in plastično opisavati, da mu ni do sedaj noben
prijatelj kos. To je njegova edina zasluga, ako se
sploh pri tem o zaslugi govoriti more. On vé, kako
vplivajo na bralca njegovi romani. Nekega dne mu
reče njegova hči: „Oče, ti si sloveč pisatelj, a mi
ne poznamo tvojih del“ — „Tudi vam bom dal, da
boste brali,“ odgovoril je oče in spisal je „Sanje“
(le rêve), a s povsem drugo vsebino in duhom ter
dal to knjigo v branje svojim otrokom. — Hvala
Bogu, da nimamo Slovenci taci knjig.

— Dolgo živeča družina. Iz New Yorka
se poroča: V Saratogi živi družina Walker obstoječa
iz osem ljudi, in sicer petih bratov in treh sester,
ki imajo skupno 635 let. Najstarejši izmed njih ima
96, najmlajši 76 let. Ti „Metuzalemi“ so bajše še
vsi trdni in čvrsti in utegnejo čakati po 100 let.

Telegrami.

Dunaj, 17. aprila. Današnja pravna kon-
ferenca je trajala od 10. do 1/4 11. uro zvečer.
Koncem se je rekel ministerski predsednik,
da so se zjediniili v deželnem kulturnem
svetu, deželnem šolskem svetu, šolah za
manjšine in deželnozborskih kurijah. Nato je
grof Taaffe v imenu vlade zahvalil člane
konference.

Praga, 16. aprila. Pri današnji državno-
zborski volitvi v Mladi Boleslavi je Mladočeh
Ervin Spindler dobil 1461, Staročeh Tonner
1369 glasov.

Budimpešta, 17. aprila. „Pester-Lloyd“
je izvedel iz poučnega vira iz Berolina: An-
gleški listi trdijo, da bo-
de vodstvo trodržavne
zveze po Bismarkovem odstopu prešlo v
roke Kalnokyjeve, ako se zvezne države zje-
dinijo o politiki in o vodstvu po jednom
državniku. Prva točka trditve je le pogojno
resnična, druga popolnoma napačna. Vsaka
zvezna država ima svoje neodvisne interese,
ki se ne dajo tako ločiti, da bi bilo mogoče
skupno vodstvo. Tudi Bismarek ni nikdar
zahteval odločujoče stališče; da je Bismarek
večkrat odločil, je v zvezi z njegovo veliko
veljavo, — Avstrija ima dalje svoje koristi
na Balkanu in torej ne more žrtvovati sa-

mostojnosti v vnanji politiki. Tudi bi se
shujšale razmere med zveznimi državami in
Rusijo, ker je car miroljuben. Na drugi
strani pa mora Nemčija gledati, da se po-
bota s Francijo.

Rim, 17. aprila. Danes so bili avstrijski
romarji ginjeno navzoči pri sv. maši v Va-
tikanu, potem sprejeti v avdijenci od svetega
očeta. Dr. Nagl je prečital adresu. Sv. oče
je v odgovoru izražal veselje in tolažbo ter
opominjal vse k stanovitnosti. Navdušenost
velika. Vsak romar poljubi roko.

Umrli so:

10. aprila. Jožef Golob, hlapec, 23 let, Ulice na Grad
št. 12, jetika. — Ana Hočevar, branjevčeva hči, 7 mes., Rožne
ulice 13, eclampsie.

11. aprila. Hojnik Marija, zasebnica, 87 let, Šelenburgove
ulice 1. valed raka v želodcu. — Magdalena Ramovš, livarjeva
hči 1 leto, Kolodvorske ulice 28, božjast.

12. aprila. Jožef Pestotnik, delavčev sin, 2 leti, Florijanske
ulice 35, jetika.

13. aprila. Gabriela Kovač, 3 leta, čevljarjeva hči, svetega
Petra cesta 50, jetika. — Angela Lavtar, krojačeva hči 10 mes.,
v Rebri 2, božjast. — Marija Vidic, čevljarjeva hči 13 mesecev,
Igriške ulice 1, jetika.

14. aprila. Matevž Kolenc, krojač, 62 let, Vegove ulice 8,
jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	makromer v mm	termomer po Celziju			
7. u. jut.	729.0	9.4	sl. svzh.	oblačno	
16. 2. u. pop.	727.8	13.4	sl. zap.		0.0
9. u. zveč.	727.8	9.0		jasno	
Srednja temperatura 12.5° za 3.2° nad normalom.					

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89 gld. 30 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ 16% „	89 „ 30 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „ 75 „
Papirna renta, davka prosta	101 „ 50 „
Akcije avstr.-ogerske banke	945 „ — „
Kreditne akcije	299 „ 75 „
London	119 „ 10 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleonid.	9 „ 45 „
Cesarski cekini	5 „ 63 „
Nemške marke	58 „ 45 „

Palice

v bogati izberi priporoča za prihodnjo sezono (10-7)

I. kočevski domači obrt
v Ljubljani, Schellenburgove ulice 4.

☛ Za prekupevalce vsekako najcenejša zaloga. ☛

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vljudno podpisani v napravo cerkvenih
posod in orodja iz čistega srebra, kineškega
srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot

**monstrane, kelihov,
svetilnic, svečnikov**

ltd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega
naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu,
bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognju po-
zlatim in posrebrim. Na blagovoljna vprašanja rado-
voljno odgovarjam. (52-16)

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli šte. 17.

Pošilja naročeno blago dobro spravljeno in poštne prosto!

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev
opatiije Soulas (Gironde).
Dom MAGUELONNE, prijor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bru-
selj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po prijorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo.
Benediktincev (po nekoliko kapljic
na vodi) ozdravi in zabrani gnji-
lobo zob, jih obeli in utrjuje;
okrepčuje in popolno ozdravi
čeljusti.

Zares močno ustrežemo našim p. n.
citateljem, opozorjaje na to starodavno
ter prekoristno iznajdbo — najboljši
in edini lek proti zobobolu.

SEGUIN Bordeaux
(Francija)
rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.
Dobira se v vseh lekarnah in prodajalnicah
v Ljubljani.

(33)